

(המשך מעמוד 15)

שלושה חיילי-נחל נחמדים ללוות אותנו במכוניות למחנה הפליטים.

המחנה ממוקם על ראש הר. הנוף משגע. מסיק על כל העיר צידון ועל המיפוצים דרומה. עד לצור כימעט, מרחק של עשר רות קילומטרים.

בקצה הכביש נמצא כפר לבנוני יפהפה. בכיכר המרכזית המרוצפת עומד עץ גדול, כמו בכפרים איטלקיים. בצד הכיכר עמ' דה קבוצת זקנים בעלי תרבושים לראשם, מתחת לתמונה של אמין ג'מיל. שקטים, מאוד ידידותיים. אהבי-ישראל. שיחורתם אותנו אחרי שלוש שנה ו' אמרו לנו, כמו מדקלמים פיזיון ישן.

במרחק כמה עשרות מטרים בלבד מה כיכר, מחנה הרוס לחלוטין. לא נשארה אבן על אבן. ושמ, בין ההריסות, פגשו באשה פלסטינית ובתה, סוחבות אנטנה של טלוויזיה, שהוציאו מתחת להריסות. היא סיפרה לנו שהפלאנגות נכנסו ל' מחנה כחדש לאחר הקרבות. כליה, ציוו על כל האנשים לצאת תוך כמה דקות החוצה, כשרק ביגוריהם עליהם, ופשוט שראו את המחנה על כל מה שהיה בתוכו. צה"ל התערב אז והפסיק את פעולת הפלאנגות. כך ניצל חלקו השני של המחנה הממוקם כמה מאות מטרים משם, במורד ההר.

ג'מיל

במקום ארו

האשה פחדה מאוד. היא הסתכלה בשני חיילי-נחל שליוו אותנו. הם היו לרבים במדי-צה"ל, ללא שום סימן. אני לא רוצה לדבר ליד הפלאנגיסטים! הסבירה.

אמרנו לה שאלה חיילים ישראלים, ואו נרגעה ואמרה, ישראלים זה בסדר. היא סיפרה לנו שוב סיפור ששמענו כבר עשרות פעמים באתו יום: הבעל עצור כבר כמה חודשים באנצאר. היא נשארה לבד עם שישה ילדים. ביתם נהרס כליל, והם מתגוררים עכשיו אצל קרובי במישפחה בחלק השלם של המחנה. כולם עוזרים לכולם.

כשחזרנו לכפר הלבנוני, שאלו אותנו הזקנים בכיכר בחשד, מה אמרה לנו ה' אשה הפלסטינית. שיקרנו להם שלדבריה היא אהבת את הלבנונים ומרגישה בבית. היא אישה שקרנית! אמר לנו זקן אחד בכעס.

ירדנו למטה, לחלקו השני של מחנה הפליטים מירמיה. שם היתה התקבלות של צעירים ונשים. עברה שמועה במחנה שמשחררים היום אסירים, וכולם נאספו בכיכר, איש לא שוחרר כאן, וכולם היו מאוכזבים.

גבר קשיש, דובר אנגלית טובה, ניגש אלינו וסיפר שוב את סיפור אותו ליל-אימים, שבו גירשו את כולם מהבתים ו' שרפו אותם. אחרי התערבות של צה"ל, חזרו הפלאנגות למקום, הביאו דחפורים. הם חרשו את המחנה. עכשיו לא נשאר שם כלום. רק מיטת ענקי של חורבות, הבולט מרחוק.

במרחק קצר משם, ביריחה העירה, עמד נגמ"ש אפור ישן ליד בניין. שם ממוקמת אחת המפקדות של המליציות של חדאד. על הקיר כתובת אדומה גדולה בכתב-יד: צבא לבנון החופשית. על ה' נגמ"ש היתה מודבקת תמונה של בשר ג'מיל. החייל שעמד שם אמר שהוא שייך ל'פלאנגות של חדאד'.

תמונות מעטות בלבד של אמין ג'מיל מקטשות את הרחובות. בעיר למטה מוכ' רים דגלים ועליהם, במקום שהיה הארו, תצלום של הנשיא החדש.

בית

אריזה

בדרך חזרה לארץ עברנו שוב ליד הבניין המפורסם שעל כביש החוף. בניין שבמקורו משמש כבית אריזה ושיווק ל' סרייהדר. במשך חודשים ארוכים של ה' מילחמה היו השערים סגורים, והגדרות חסומות. תמיד אפשר היה לראות שם התגוררות של נשים ליד השער. נשים המנסות להציק פנימה, לברר מה קרה לבעלים, לבנים שלהן.

הבניין שימש כמקום-מעצר, ואולי גם לחקירת שבויים. עכשיו השער פתוח, משאת גדולה עמ' דה בפנים, ארגזים רבים של פרייהדר ב' תוך המחסנים. החיים חוזרים למסלולם.

שידור

צל"ש

התחנה המתחרה

להנהלת הטלוויזיה הירדנית על שני ערוצי (3+6), שהוכיחה במהלך שני ימי השבת הטלוויזיה - במיסגרת השבת המשק הציבורי בידי ההסתדרות - שתוכניתיה ומהדורותיה החדשות שלה לא זה בלבד שאינן נופלות מאלה של ה' טלוויזיה הישראלית, אלא אף עולות עליהן. סירטי הטלוויזיה והתרבות של תחנה זו הם מיבחר במינון הולם נטול-ימרות. מה' דורותיה החדשות של הטלוויזיה הירדנית מדווחות על המתרחש בעולם הרחב (בעוד שידווחיה החדשות של הטלוויזיה הישראלית לית נגועים בקרנתה).

תוספת שני הערוצים החדשים, מהמשדרים החדשים של ירדן בה-רעג'לון (ערוץ 11 למישרי החוף, וערוץ 9 למישרים בערבית) באה ממש במהלך ימי השבתה בישראל, והגדילו את מיספר הצופים ב' לוויזיה הירדנית (בעיקר באזורי ההר).

מאחרי הקלעים

המפוצלת נמשכת

לרשימת המתפרטים-פרושים-יוצאים-ל' חופשה-ללא-תשלום של הטלוויזיה הישראלית מצטרפים בימים אלה עוד שתי דמויות ממחלקת-החדשות.

הראשון הוא אהוד יערי, ראש הדסק למיזרח-תיכון, שהיה בשנת האחרונה ל' מודיה-תחוך של מחלקה זו (בעיקר במילח' מתהלבנון). העומד בימים אלה לצאת ל'

מפיק מוסינזון

זעם, חרוץ והתפטרות

חופשה-ללא-תשלום, כדי להקדיש את זמנו לחיבור ספר על מילחמת-הלבנון, בשות' פות עם סופרו הצבאי של הארץ, זאב שיף. לאהוד יערי, מצטרף גם יערי אחר, אליעזר (גור') יערי, עורך זוטרי של חבט, העובר גם הוא לעמדת חופשה-ללא-תשלום, במטרה לעבוד בחברה קסטל ככתב-בימאי.

הגנת הלאומית

יושבת-ראש ועדת-החינוך של הכנסת, ח'כ אורה נמיר, המכונה בפי עובדי הטלוויזיה

הצלילה של גינור

מפיקה רח מי הצביע בעדה?

היה היו פעם שתי מפיקות בטלוויזיה, האחת צלילה ר'ו והאחרת שרה גינור. היום שתי מפיקות אלה חדלו לדבר זו עם זו הסיבה: המיכרו לניחול מחלקת-הילדים הנוער של הטלוויזיה, שבאורח תמוה ל' מדי זכתה בו שרה גינור.

בימים אלה חותמים ומוחתמים עובדי-טלוויזיה על עצומה לביטולו של המיכר ר'ו, שהביא למינויה של גינור, בטענה ש' מיכרו זה היה מעוות ותפור למידותיה הבלעדיות של גינור.

עד לפני שלוש שנים נהלה מחלקת-הילדים והנוער של הטלוויזיה בידיה של אסתר סופר, חזמה היה כי בעלותה על מחלקה זו תהיה לעולמים. אלא שביום בהיר אחד מינה יוסף לפיד את סופר למישרת מנהלת מחלקת-התוכניות, שבה כיהנה סופר עד לאחרונה. אך מקור מה של סופר במישרה זו תפסה בהצלחה חסרת-תקדים צלילה ר'ו, שהצלחה לה- גיע להישגים מכובדים לא פחות מהישגיה של סופר.

בראשית שנה זו יצאה ר'ו, בשל עיסוק קו של בעלה, לשנת-שבתון בטורונטו, קנדה. את מקומה מילאה שרה גינור, שלא מצאה את מקומה במיסגרת מחלקת-הדראי מה. עד לכניסתה לתפקיד הפיקה גינור כמה מחלונות שעה טובה בעת היעדר מפיקת-התוכנית אהרון גולדפטינגר, מה' ארץ.

לשונות-רכיל בבניין-הטלוויזיה טוענות כי הצלחתה של צלילה ר'ו בניהול המח' לקה עוררו את כעסה של אסתר סופר, שהחליטה למנות לתפקיד את גינור, ש' תלותה בעצומתה של סופר היא רבה ביותר.

זיה, הגנת הלאומית, גרמה שבוע ש' עבר לסיכסוך חסרת-תקדים.

לפני כחודש תבעה נמיר בוועדת-החי' נוד של הכנסת דיון לבחינת יחסה של ה' טלוויזיה לספרות ולתרבות הישראלים. ה' תוצאה: זימונם של אנשי רשות-השידור והטלוויזיה לוועדת-החינוך של הכנסת.

בשבוע שעבר ערכה ועדת-החינוך את דיונה זה. אישי הטלוויזיה, שהזמנו לדיון, היו מנכ"ל רשות-השידור, יוסף לפיד, מנהל-הטלוויזיה מחביה פער ואסתר סופר (בעבר מנהלת מחלקת התוכניות, ובהווה חסרת תפקיד מוגדר בטלוויזיה). מהדיון נעדר, מסיבות לא ברורות (ובע' קר מפני שלא הזומן לדיון) האחראי על תוכניות התרבות והדראמה של הטלוויזיה, אביטל מוסינזון.

לעומת היעדרו של מוסינזון בלטו בגור' כחותם צמד מגישה, המבקרת שרש אביטל העיתונאי מנשה ר'ו, זימונם של שני מגישי התוכנית שמונה וחצי לוועדת-החינוך של הכנסת משול היה ל' דיון על מחלקת-החדשות של הטלוויזיה, בהשתתפות ר'אל פאר ואריה ארגר, ובהעדרם של עורך חבט ומנהל מחלקת-התוכניות.

רק כאשר שבו סער וסופר לבניין ה' טלוויזיה נודע למוסינזון על הדיון בוועדת-החינוך של הכנסת. מוסינזון רתח מזעם. הוא ראה בכך אי-אמון מצד המנהלים והתעלמות מתפקידו כממונה על התרבות בטלוויזיה. מוסינזון לא עצר את זעמו ב' קירבו. הוא התפרץ לעבר אסתר סופר.

שמועה עקשנית במיסדרונות בניין ה' טלוויזיה טוענת כי מוסינזון הסיק את ה' מסקנות מאי-אמון זה, החליט לנטוש את תפקידו ולהצטרף אף הוא לעובדי הטל-וויזיה היוצאים לחופשה-ללא-תשלום. הש' מועה מוסיפה ומספרת כי, מוסינזון עומד להתמנות בימים אלה כמנהל פוסטיבל יש' ראל, ירושלים במקום גידעון פו.

אזעמי: חוסכת

בשבוע שעבר פירסם העולם הזה (2362) ידיעה על הקרנת הסרט אושוויץ ובעלות הברית בבי-בי-טי. כשתבה הומלץ באוזני מנהלי הטלוויזיה הישראלית להקרינו ב' ארץ. הוא יוקרן ב-5 באפריל 1983. סופר מנהל מחלקת הסרטים התיעודיים (עד ל-30 בינואר), יאיר אלרני, הזמנו

התוצאה לגבי ר'ו, כמו לכל אדם אחר שהצלחה בעבר בבניין-הטלוויזיה: הכושי עשה את שלו, הכושי יכול ללכת. לכן המי ליצה סופר לקבל את שרה גינור לתפקיד יורשתה.

למיכרו, שנערך בשבוע שעבר, הגיעה צלילה ר'ו במיוחד מחוצלארץ.

שתי המועמדות נכנסו והציגו עמדות-הן לפני ועדת-המיכרוים, שכללה את מיכה ינן, ניסים אלמוג, אהובה מרון, חיים יפת ואהרון כע (נציגי אגודת העיתונאים) ופובליה פער, מנהל הטלוויזיה.

עם תום המיכרו יצא סער והודיע לצלילה ר'ו: שרה גינור קיבלה כשיר א, ואת כשיר ב, ביחס של 6:1. ואת יודעת מה היה האחד שתמך במועמדותך... צלילה ההמומה הסתלקה מהמקום. רק כאשר הח' לה להתפתח שעוררה בבניין-הטלוויזיה, התברר לה שהאחד שתמך במועמדותה היה נציג המערך בוועדה-מינהל, ניסים אלמוג. סיגנון תפירת המיכרו, קביעתו התאמתו עשויים לחדש את המאבק המיקצועי של עובדי-הטלוויזיה ואגודת-העיתונאים על אופן עריכת המיכרוים בטלוויזיה.

את הסרט על אושוויץ להקרנת ניסיון. שלחנו את חבינא אבנר, מי שהפיק לפני כעשר שנים סרט על נושא זה, לצפות בו. אמוץ שב מקרנת-הניסיון ואמר כי הבימאי הבריטי ריאין את אותם אנשים שאמוץ ריאין, אך יחד עם זאת, הודה אמוץ: 'הסרט הבריטי טוב עשרת מונים מהסרט שאני הפקתי'.

פסקול

עמיר והגנת

מישרד-התיקורת הודיע לישובים ב' גדה המערבית על סירובו להתקין שם מערכות של טלוויזיה בכבלים, דחייה זו של חברה מיסחרית, המקימה שכונת-גור' רים מעבר לקרוהירוק, מעידה על מדיניות מישרד-התיקורת לגבי תקפותם של כל ההסדרים החלים על ישראל גם מעבר לגבולות הקרוהירוק. מגיש תוכנית החדשות בצהרי היום, עמיר ר'ו, הגיב על אמירתו של שרה-חוף, יצחק שמיר, שצנה על השאלה לגבי זכותנו על ארץ-ישראל, במילה, ככה. רומנו זימן לאולפן שני אישים לדיון בקביעה זו. את ראשון המגיבים הציג כמתנגד לעמד' תו של שרה-חוף, בעוד שאת המצדד בו, הציג: 'היה עליו להגן על תשובה שגם הגנת שלנו בגן אמרה שהיא לא מקבלת תשובה שכזאת!' מגיש עקשני, ה' מהלך במיסדרונות בניין-הטלוויזיה, מספר שהסיבה האמיתית לאי-הופעת שקופית של ראש-הממשלה עם זקן-האבל שלו בטלוויזיה, בהלך איזוקוריו במבט ב-30 ימי אבלו, נעוצה בכך שאחד מאנשי לישכת ראש-הממשלה עשויים לזהות את זקנו של ראש-הממשלה עם השניים לזותות את שרף, יאסר ערפאת. במהלך מישחק-הכדור רסל על גביע אירופה לקבוצות אלופות, בין קבוצת ציבונה-זאגרב ומכבי תל-אביב, שב שדרה-ספורט, יורם ארבל, על שגי' עתו ממישחקים קודמים בין קבוצות-כדור רסל ישראליות לקבוצות יוגוסלביות ואמר: 'המאמן היוגוסלבי מדבר יוגוסלבית עם שחקניו...' איש טרם גילה את אוזנו של ארבל שאין שפה כזו, שיוגוסלבית היא מדינה רב-לאומית ורב-לשונית, וכי ה' לשונות העיקריות של יוגוסלבית הן ה' סרבית והקרואטית.